

EXPRESS CODZIENNY

Red. Stefan Kiedrzyński WYD. Stanisław Kmera Kielce, Wesola 49, tel. 12-25.

10 GR.

Piątek 21 maja 1937 r.

Bombardują wioski

położone na tyłach wojsk rządowych

MADRYT. Według komunikatu oficjalnego, na froncie środkowym panuje ogień artyleryjski. Samoloty rządowe bombardowały dworzec Sigüenza oraz Castellon de Henares.

Na froncie północnym toczyły się zacięte walki na odcinku Guipuzcoa. Na froncie Burgos artyleria rządowa ostrzeliwała pozycje nieprzyjaciela, zadając mu ciężkie straty. Na froncie asturyjskim zbombardowano koszary w Pelayo.

Samoloty powstańcze na froncie baskijskim bombardowały bezbronne wioski położone na tyłach wojsk rządowych. Oficjalnie zaprzeczają wiadomości o zajęciu przez powstańców góry Jata.

Samoloty powstańcze bombardowały i ostrzeliwały z karabinów maszynowych miejscowości położone w okolicy Bilbao, a w szczególności Baracaldo. Liczne bomby zapa-

lające rzucono na wioskę Galdacano na drodze pomiędzy Amorebieta a Bilbao. Jedna z bomb wpadła do schronu, zabijając 10 osób.

SALAMANKA. Główna kwatera wojsk powstańczych donosi, iż wiadomości o zniszczeniu Amorebieta przez lotnictwo powstańcze nie odpowiadają rzeczywistości.

Miasto zostało podpalone i zniszczone przez separatystów baskijskich i asturyjczyków, którzy używali ładunków dynamitowych, wywołując liczne eksplozje.

Według opowiadania zbiegów, niektóre z zabudowań były wysadzone w powietrze wraz z ludźmi, którzy się w nich znajdowali.

WALENCJA. — Były deputowany socjalistyczny Antonio Fernandez Bolanos mianowany został podsekretarzem stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej.

Pułkownik Vincente Rojo mianowany został szefem sztabu głównego. Dotychczas pełnił on funkcje szefa sztabu armii, operującej na froncie środkowym.

SALAMANKA. — Kwatera główna wojsk powstańczych donosi, że oddziały powstańcze posuwają się ciągle naprzód na froncie baskijskim.

Wczoraj zajęto następujące

miejscowości: Gondramendi, Elordi, Macoa Belago Anora, Maria de Manacabarena, Bideache i inne.

Wzięto do niewoli wielu jeńców oraz zdobyto olbrzymie składy materiału wojennego. Na pozostałych frontach nie było nic godnego uwagi.

General Queipo de Llano w przemówieniu swoim, wygło-

szonym przez radio, zaprzeczył informacjom, podanym w komunikacie wojsk rządowych o sytuacji na frontach, oświadczając, że na poszczególnych odcinkach nie zaszło nic godnego uwagi.

WALENCJA. — Wczoraj wieczorem odbyło się pierwsze posiedzenie nowo-utworzonego gabinetu, które trwało kilka godzin.

Olbrzymi pożar w Poznaniu

Piorun uderzył w zbiornik spirytusu

Katastrofa wczorajszego pożaru w Poznaniu, wywołanego uderzeniem pioruna w zbiornik spirytusowy Spółki Akcyjnej „Akwawit”, dopiero teraz może być oceniona w swych rozmiarach.

Mimo, że tuż obok miejsca

katastrofy wznoszą się dwa wysokie kominy fabryczne, piorun uderzył w zbiornik cylindryczny, zawierający 1.737.847 litrów spirytusu nieoczyszczonego, tak, że objętość jego można przyjąć na bez mała 2 milj. litrów. Spirytus ten był własnością Skarbu Państwa, gdyż spółka „Akwawit” zajmuje się jedynie rektyfikacją na rachunek monopolu spirytusowego.

Znajdujący się na zbiorniku piorunochron, mimo że był sprawdzany przed trzema dniami, nie uchronił go przed eksplozją, która nastąpiła ok. godz. 16-tej. W jednej chwili wystrzelił niebieski słup ognia o średnicy przeszło stu metrów. Równocześnie lunęła olbrzymia fontanna płonącego spirytusu na sąsiedni kompleks budynków zakładów graficznych Putiatyckiego. W mgnieniu oka objął trzypiętrową fabrykę od szczytu do fundamentów.

Personel robotniczy, zecerski i urzędniczy w liczbie przeszło 50 osób począł w panicznej ucieczce wyskakiwać z okien i przedzierać się z głośnym wołaniem o ratunek przez buchający ogniem strugi spirytusu, zalewając z niesłychaną szybkością ogród i dziedzińiec fabryczny, i zamieniając ulicę północną w rwącą rzekę szalejącego żywiołu. Dantejskie sceny poczęły się rozgrywać przy wysokim płocie z druta kolczastego, zagradzającym ulicę kinierem drogą do ocalenia ulicę północną w rwącą rzekę szalejącego żywiołu. Dantejskie sceny poczęły się rozgrywać przy wysokim płocie z druta kolczastego, zagradzającym ulicę kinierem drogą do ocalenia ulicę północną w rwącą rzekę szalejącego żywiołu. Dantejskie sceny poczęły się rozgrywać przy wysokim płocie z druta kolczastego, zagradzającym ulicę kinierem drogą do ocalenia ulicę północną w rwącą rzekę szalejącego żywiołu.

W międzyczasie pożar objął garaż i samochód Putiatyckiego, domek składający się z dwóch mieszkań, zajmowanych przez rodziny komisarzy akcyz i monopolu Koźlickiego Michalskiego, oraz warsztaty ślusarskie i stolarskie spółki

„Akwawit”, w których pracownicy i mieszkańcy również jakby cudem uniknęli śmierci, ratując się ucieczką w kierunku ulicy Bóżniczej. Lżejsze obrażenia odniosły jedynie trzy osoby, które zostały przez pogotowie ratunkowe opatrzone na miejscu i odwiezione do szpitala. Przybyłym na ratunek wszystkim oddziałom straży pożarnej, którym pośpieszyli z pomocą saperzy i liczni ochotnicy z pośród publiczności, przedstawił się grozą przejmujący obraz. Pękające beczki ze spirytusem dokoła płonącego nieprzerwanie olbrzymim słupem zbiornika, toczyły się po ziemi podrzucane wybuchami i wylewały dokoła płonące strumienie. Z palących się beczek i ze zbiornika strzelały fontanny ognia. Dwupiętrowy gmach zakładów graficznych Putiatyckiego gorzał jak olbrzymia pochodnia, buchając z dachu i wszystkich okien płomieniami nieznośnym żarem i kłębam czarnego dymu.

Szyny bocznic kolejowej powyginały się pod wpływem gorąca w węzowe skręty. W ogródku znajdującym się za warsztatami „Akwawitu” utworzyło się jezioro płonącego spirytusu. Zajęły się również przemyślał węglowy, usypiane wzdłuż bocznic kolejowych. Rozszalały żywioł groził lada chwila przerzuceniem płomieni na dalsze zbiorniki, mieszczące ogółem 5 i pół miliona litrów spirytusu. Niebezpieczeństwo zagroziło kościołowi św. Wojciecha, klinice prof. Borowieckiego oraz zabudowaniom rzeźni miejskiej, dokąd parły rzeki płonącego spirytusu. W ostatniej chwili zdołano tutaj uratować bydło rzeźne, szalejące z przestraszenia. Saperzy nadzwyczaj sprawnie przystąpili do kopania rowów i zasypywania ziemią mniejszych ośrodków ognia.

„Kochliwa trucicielka” przed sądem

Na zdjęciu oskarżona Smykowska (po środku), z lewej adwokat Wąsowicz, z prawej adw. Tomaszewski.

Przed Sądem Okręgowym we Włocławku toczy się sensacyjny proces trucicielski, przypominający sprawę Grzeszolskiego. Ławę oskarżonych zajmuje Helena Smykowska, kochliwa małżonka właściciela jednego z zakładów szewskich we Włocławku przy ulicy Chmielnej 22, oskarżona o zatrucie męża swego Szczepana.

Licząca obecnie lat 39 Helena Smykowska odznaczała się zawsze niezwykle wybujałym temperamentem, mimo tego, że uohodziła za kobietę nieprzebiegłą po prostu brzydka. Po całej serii romansów i ucieczek męża, który jako czło-

wiek niezwykle spokojny i dobry za każdym razem jej przebaczał, zdołała ostatecznie usidlić jednego z czeladników mebla, młodego chłopaka, Władysława Wańkowskiego.

Miłość jej do czeladnika przeradzała się coraz bardziej w uczucie upiornej zazdrości. Wielokrotne próby ze strony Wańkowskiego wyzbycia się starszawej przyjaciółki paliły na panewce, bo doszło nawet do tego, że zazdrosna majstrowa oblała go kwasem solnym, gdy oświadczył jej o swych projektach wstąpienia w związki małżeńskie z inną kobietą.

Na tle tych przykrych sprawek Smykowskiej w bardzo

tajemniczych okolicznościach nastąpiła śmierć jej męża.

Rodzina podejrzewając Smykowską o zatrucie zażądała sekcji zwłok.

Tu dopiero wyszły na jaw szczegóły rewelacyjne. Smykowski otruty został silnie działającą trucizną, mianowicie chlorkiem baru.

Teraz już cały szereg poszlak, między innymi i to, że trucicielka starała się opłacić milczenie rodziny pieniędzmi, przemawiać zaczęło za tym, że kochliwa majstrowa dopuściła się zbrodni trucicielskiej, aby w ten sposób zdobyć sobie prawo poślubienia kochanka-czeladnika, Wańkowskiego.

Po mowie Marsz. Rydza-Śmigłego wygłoszonej na komersie korporacji „Arkonia”

Zjawienie się Marsz. Śmigłego-Rydza na komersie korporacji „Arkonia”, a zwłaszcza wygłoszona mowa, dały powód do licznych komentarzy w prasie. Faktowi temu przypisywane jest wielkie znaczenie, a pewne grupy pism uważają go za moment przełomowy, który będzie miał doniosłe następstwa polityczne.

Co píše prasa warszawska na ten temat?

„WIERZE W DUSZE MŁODZIEŻY POLSKIEJ”

„Goniec Warszawski” zatytułował swe wynurzenia pytaniem: „Kiedy może przyjść nowa wiosna w życiu Polski?” i píše:

„Bieg życia spowodował, że zarówno młodzież ta jak i nowe pokolenia inteligencji należą do obozu nacjonalizmu polskiego. Uważają one naród polski za jedynego gospodarza państwa i ziem polskich. Walczą o to, aby interesy i wola narodu polskiego były jedynymi i decydującymi czynnikami w życiu Rzplitej.

Tym właśnie młodym nacjonalistom polskim, walczącym o wyraźny charakter państwa polskiego, oświadczył reprezentant armii polskiej i jeden z decydujących czynników w życiu państwa: — Wierzę w duszę młodzieży polskiej!

Powiedzenie to w ustach marsz. Śmigłego-Rydza i to w takim właśnie środowisku, jak je powyżej scharakteryzowaliśmy, nabiera ważkiego znaczenia.

Reprezentant armii, wychowany w obozie legionowym i związany całym swym życiem z jego ideałami, poczuł się duchowo zespolony z młodym pokoleniem nacjonalistycznym jak z bracią legionową.

Zrozumiał, że w duszach nacjonalistów jest ten sam rytm, co w duszach jego towarzyszy z wojny. Ta sama troska o Rzplite i naród polski. Potężne pragnienie, abyśmy jako państwo i naród zajęli w Europie godne i odpowiadające naszej żywotności miejsce.”

„KURACJA ODMŁADZAJĄCA”

„Wieczór Warszawski” stwierdza, że „według zgodnej opinii kół politycznych stoimy dzisiaj przed doniosłymi wypadkami w polityce wewnętrznej”. Jednocześnie za-

mieszcza wywiad z „jednym z wybitnych polityków obozu prorządowego” tej treści:

— Wszystko przemawia za tym, że czynniki decydujące w państwie po wzięciu decyzję przeprowadzenia kuracji odmładzającej. Znajdujemy się wobec niezwykle doniosłych zadań i niezbędne jest zespolenie w jak najszybszym czasie wszystkich, stojących do dyspozycji sił społecznych. Dokonać tego można tylko za pomocą potężnego zastrzyku tych energii, które dziś bezużytecznie marnują się, odsnnięte od życia politycznego. Jestem przekonany, że już w najbliższym tygodniu będzie my świadkami próby podjęcia przez czynniki miarodajne posunięć, idących w tym kierunku.

KONTAKT Z MŁODZIEŻĄ NARODOWĄ

„Robotnik” do krótkiej wiadomości o komersie i wyciągu z mowy Marszałka Śmigłego-Rydza daje krótki komentarz:

„To przemówienie marszałka wywołało w prasie liczne odgłosy. Ciąkawe, że „Gazeta Polska” i „Kurier Poranny” (z b. endekami w redakcji) zbyły komers milczeniem lub paru słowami.

Prasa daje do poznania, że chodzi o nawiązanie kontaktu z młodzieżą narodową. Ze względu na wyjątkowe stanowisko marszałka ten kontakt ma znaczenie nie tylko wojskowe, lecz także polityczne.”

Należy sprostować informację „Robotnika” w tym sensie, że zarówno „Kurier Poranny”, jak i „Gazeta Polska” zamieściły jednakże wczoraj informacje o uroczystościach w „Arkonii” w brzmieniu PATowskim.

GEST SYMBOLICZNY

Krakowski „IKC”, omawiając wiosenny sezon polityczny w Polsce, przechodzi do jubileuszowego zebrania Arkonii,

udziału w nim Marsz. Śmigłego-Rydza i wyciąga następujące wnioski:

„Nie ulega wątpliwości, że ten gest symboliczny Marsz. Śmigłego-Rydza ma swoją polityczną wymowę. Marszałek Śmigły-Rydz daje w ten sposób wyraz swojemu pogładowi, iż nie go nie obchodzi partyjne rachunki i porachunki, że nie patrzy na metrykę polityczną poszczególnych skupisk ludzkich, ale

że stara się dla wspólnej wszystkim Polakom sprawy, t. j. dla wzmocnienia obronności Polski zjednoczyć wszystkich, którzy gotowi są podporządkować swą pracę takim właśnie hasłom.

Marszałek Śmigły-Rydz puka usta wicznie do serca i duszy narodu. Raz apel swój skierowuje do dawnych legionowych towarzyszy broni, innym razem uświetni swoją obecnością defiladę chłopską w dniu uczczenia rocznicy chłopską w dniu

a tym razem zwraca się do poważnego odłamu młodej inteligencji polskiej, pozostającej dotąd pod silnym wpływami opozycyjnej prawicy.

W ten sposób Naczelnny Wódz doznał aktu o znaczeniu pedagogicznym i politycznym. Okazał serce dla młodzieży i przemówił do jej ambicji; reszta zależy już od niej samej. Należy zwrócić baczną uwagę na ten odcinek naszego życia, na którym dokonają się mogą poważniejsze przeobrażenia.”

Komuniści obalili rząd Caballero Nowa sytuacja w Hiszpanii rządowej

PARYŻ. „Populaire” zamieścił wczoraj w artykule wstępnym komentarz do nowo-wytworzonej sytuacji w Hiszpanii.

Główną przyczyną przesilenia, według dziennika, jest stała walka o wpływy między partią socjalistyczną a komunistyczną. Komuniści popierali Largo Caballero, przywódcę „bolszewizującego odłamu partii socjalistycznej”, który oficjalnie wysunął hasło zjednoczenia partii socja-

listycznej i partii komunistycznej.

Błędna taktyka Caballero — píše dziennik — doprowadziła do tego, iż komuniści, którzy byli dawniej w Hiszpanii ugrupowaniem bez wpływów, umocnili swe stanowisko. Zdołali oni nawet opanować dawny organ premiera Caballero dziennik „Claridad”.

Gdy Caballero chciał w ostatnich czasach zorganizować kontrakcję przeciwko komunistom, odstępując od swego zasadniczego hasła zjedno-

czenia obu partij, komuniści nagle zmienili stanowisko, obalili Largo Caballero i zaoferowali swą współpracę przywódcy umiarkowanego skrzydła partii Prieto, który właściwie nadał ton nowemu gabinetowi.

Lerroux surowo ocenia błąd na taktykę hiszpańskiej partii socjalistycznej, która zarówno za pierwszym, jak i za drugim razem, daje się wziąć na lep manewrów partii komunistycznej.

Rzeź na zabawie w Tczewie 6 osób odniosło rany

Na terenie działek dla bezrobotnych t. zw. „Abisynii” w Tczewie, „Klub Sportowy Młodzieży” urządził zabawę dla swoich członków i sympatyków, która zgromadziła bar-

dzo dużo robotników.

Około północy na salę weszło dwóch awanturników braci Guhtów, którzy wszczęli kłótnię z komitetowymi, wobec czego wyrzucono ich za drzwi.

Po upływie godziny awanturnicy powrócili w towarzystwie kilku kompanów uzbrojonych w noże, siekiere, kastet i pałkę gumową napelnioną ołowiem i rozpoczęli krwawą rzeź. Po wyparciu ich z sali, awanturnicy udali się do domów W. Trepczyka i Fortauza, które zdemolowali doszczętnie.

Kres dzikim wybrykom awanturników położyła zawa-

zwana policja, która wszystkich aresztowała i osadziła w więzieniu.

Na miejsce krwawej rzezi przybyło zawiązane pogotowie ratunkowe, które ciężko rannych przewiozło do szpitala.

Ofiarą krwawej rzezi padli: W. Trepczyk, Fr. Rzóśka, Fr. Damaszek, Br. Ziemens, Fr. Fortauz i J. Schule.

Stan Trepczyka i Rzóski jest beznadziejny.

Bojówkarze w liczbie 20-tu zostają postawieni przed sądem w trybie przyspieszonym.

Jak się dowiadujemy, wszyscy bojówkarze są członkami „Jungdeutsche Partei”.

Baldwin złoży dymisję

LONDYN. — Dziennik „Daily Mail” donosi, że w piątek przyszłego tygodnia premier Baldwin uda się do pałacu Buckinghamskiego, by złożyć na ręce króla dymisję i, według panującego zwyczaju, za-

proponować na swego następcę Neville Chamberlaina.

Dziennik twierdzi, że Chamberlain przeprowadzić ma pewne zmiany w składzie gabinetu. Na miejsce John Simona, ministra spraw wewnętrznych, wymieniany jest miano wicie sir Kingsley Wood.

Ma być również zastąpiony minister handlu Walter Runciman, który wyraził chęć ustąpienia ze swego stanowiska. W tym wypadku Runciman mianowany byłby lordem pieczęci prywatnej.

„Daily Mail” donosi dalej, że Baldwin, któremu król nada szlachectwo, otrzyma tytuł hrabiego Baldwina.

Proces Jagody

MOSKWA. — Proces Jagody i towarzyszy ma się odbyć przy drzwiach zamkniętych. Decyzja taka jakoby zapadła w ostatnich czasach.

Nowy rekord szybowcowy

Młody pilot motorowy i szybowcowy Aeroklubu Warszawskiego Jerzy Ordega pobit dwa dni temu rekord szybowcowy lotu nad terenem płaskim.

Wyholowany przez pilota Jarę, osiągnął w krótkim przeciągu czasu wysokość 1.800 metrów, po czym trafiwszy na sprzyjające warunki odbył przelot do majątku Mieleśzowice pod Grudziądzem.

Przelot pana Ordegi jest nowym rekordem polskim i wynosi 137 klm. Odbywał on się na wyczynowym szybowcu typu „S.G. 3”.

Poprzedni rekord, należący do pilota Mieczysława Urbana i wynoszący 185 klm. pobity więc został o 2 klm.

Oba te wyczyny, ustanowione przez pilotów Aeroklubu Warszawskiego są dowodem, iż poziom naszego szybownictwa podnosi się z dnia na dzień. Przeloty takie są niezmiernie trudne i wymagają od pilota idealnego wprost wyczucia maszyny i warunków atmosferycznych.

Na zakończenie nadmienić należy, iż lot pana Ordegi odbywał się z dość stosunkowo dużą szybkością, czas bowiem przelotu wyniósł nie całe dwie i pół godziny lotu.

Podkreślenia godnym jest również fakt, iż przelot pana Urbana i Ordegi odbył się na jednej i tej samej maszynie, dając jeszcze raz dowód, iż sprzęt konstrukcji polskiej jest jednym z najlepszych na świecie.

Przed ślubem p. Simpson załatwiono już wszystkie formalności

PARYŻ. Ślub ks. Windsoru, jak informuje prasa, odbędzie się na zamku Candé.

W sprawie tej odbyła się już w Tours specjalna konferencja, w której wzięli udział p. Rogers, mer miasta Monts dr. Mercier i przedstawiciel londyńskiego adwokata ks. Windsoru.

Władze przyznały ks. Windsorowi wszystkie niezbędne dyspensy, a mianowicie: zwolnienie od ogłaszania zapowiedzi

i zezwolenie na ślub w domu prywatnym. Ślubu udzieli mer miasta Monts, dr. Mercier.

Umowa ślubna została sporządzona przez adwokata Allena z Londynu, jako reprezentanta ks. Windsoru i adwokata Goddarda z ramienia p. Warfield.

Świadkiem p. Warfield będzie pani Merriman, a ks. Windsoru — p. Rogers lub baron Rotschild.

Ze względu na to, że królowa Mary nie zgodziła się wziąć udziału w uroczystościach ślubnych, prawdopodobnie nie przybędzie na nie nikt z członków rodziny królewskiej.

Wśród zaproszonych znajdują się tylko osobistości z najbliższego otoczenia księcia. Zaproszono również 10 dziennikarzy francuskich, angielskich i amerykańskich.

Demonstracyjna nieobecność Irlandii na konferencji imperialnej

DUBLIN. De Valera przedstawił powody, dla których Wolne Państwo Irlandzkie nie jest reprezentowane na konferencji imperialnej.

Gdybyśmy wzięli udział w konferencji londyńskiej — oświadczył de Valera — można byłoby przypuścić, iż stosunki między Wielką Brytanią a Irlandią zostały całkowi-

cie uregulowane i pozwalają na współpracę.

Sytuacja przedstawia się jednak inaczej. Istnieją zagadnienia, pozostające w zawieszaniu, które będą musiały być rozwiązane, zanim nastąpi o-kres współpracy i dobrej woli, którego tak pragniemy w naszych wzajemnych stosunkach.

Przebył w więzieniu 42 lata

MONTREAL. — Z więzienia w Kingston został wypuszczony C. Shortis, który za dwa morderstwa, popełnione w r. 1895, przesiedział w więzieniu 42 lata.

Shortis, pochodzący z arystokratycznej rodziny irlandzkiej, był skazany na karę śmierci, a potem ulaskawiony. Ulaskawienie to spowodowało upadek ówczesnego rządu konserwatywnego.

Niepamiętna plaga chrabąszczy

Koźmin i najbliższe okolice nawiedziła niepamiętna plaga chrabąszczy, która daje się szczególnie we znaki drzewom owocowym. Również całe polacie lasu zostały огоłoczone z liści.

Zarząd miejski w Koźminie, chcąc zabezpieczyć drzewa przed całkowitym zniszczeniem, zakupuje chrabąszcze, płacąc po zł. 2 za centnar.

W ciągu dnia wczorajszego do starczono zarządowi miejskiemu 20 centnarów chrabąszczy.

**Kupon porady
prawnej**

DETEKTOR "GŁOŚNIK" bez wzmacniacza KOMPLET zł. 45 Zakłady Radiotechniczne „DEZET”
schemat budowy zł. 1.25 prowincja przekazana poczt. Z. Dąbrowski Warszawa, Nowy-Swiat 21

Oszustwa budowlane Kurnatowskiego przyczyną katastrofy przy ul. Litewskiej w Warszawie

Sledztwo w sprawie katastrofy budowlanej przy ulicy Litewskiej 10 w Warszawie, posunęło się naprzód i dziś już możemy przedstawić przebieg wypadku w sposób bardziej dokładny.

Otóż budynek przy ulicy Litewskiej 10 wykonywany był na zasadzie pozwolenia na roboty wstępne z dnia 1 grudnia 1936 r. i drugiego pozwolenia na całkowitą budowę z dnia 31 marca 1937 roku.

Budowę domu rozpoczęto pod nadzorem kierownika technicznego inż. M. Chełmińskiego.

I tu jednak okazało się wkrótce, że kierownik techniczny, mimo podpisanej przez siebie deklaracji, odstąpił od zatwierdzonego projektu, nie uzyskawszy uprzednio odpowiedniego pozwolenia władzy. Uchybienia te szły w różnych kierunkach. Wprowadzono więc kompletne zmiany konstrukcyjne, a po wtóre użyto do budowy zdecydowanie bezwartościowych surowców: słabej zaprawy, dziurawych cegieł i t. d.

Wykroczenia te nie uszły bynajmniej uwagi władz, gdyż w Dzienniku Budowy w dniu 14 maja, a więc na 5 dni przed katastrofą stwierdzono, że

części murów wykonane zostały w sposób niesłychanie wadliwy i partacki i nakazano ich rozebranie oraz wybudowanie na nowo.

Na tym naturalnie ingerencja władz nie zakończyła się. Wobec tego rodzaju przerażających odkryć wyznaczona została na dzień 19 maja Komisja Techniczna w powiększonym składzie, która miała powziąć odpowiednie postanowienia co do usunięcia dostrzeżonych wykroczeń.

Komisja ta naturalnie nie mogła dojść do skutku, bo w poprzedzającą ją noc nastąpiła sama katastrofa.

Dokładny przebieg samej katastrofy był następujący:

Okolo godziny 15, miało miejsce zgniecenie cegieł w dwóch filarach międzyokiennych pod oporami nadproży. Okolo godziny 23.30 runęły części 2 stropów nad 3-im i 4-tym piętrem, oraz ściana na wysokości trzeciego i czwartego piętra od strony podwórza przy nieruchomości nr. 12.

W związku z tą katastrofą wydział budowlany Zarządu m. st. Warszawy zwołał w dniu wczorajszym konferencję, na której p. prezydent Potoski informował prasę o dalszych krokach w kierunku pociągnięcia winnych do odpowiedzialności i dalszych losów zawałonego domu.

Na zasadzie tych informacji przeciwko kierownikowi technicznemu inż. Chełmińskiemu, jak i przeciwko braciom Kurnatowskim, jako właścicielom budynku, wytoczone będzie postępowanie sądowe. Grozi im kara po 3 miesiące więzienia i po 6 tysięcy złotych grzywny, jako winnym niedochowania jak najbardziej kardynalnych przepisów budowlanych i oszustwa przy zamianie materiałów. Niezależnie od tego wydział budowlany nakaże natychmiastowe przystąpienie do rozbiórki domu.

Wiadomo jest również, jak to zresztą wczoraj podawali

my, że Kurnatowscy budują domy wyłącznie na sprzedaż, a stąd nie dbają zupełnie o ich późniejsze losy. Katastrofa, jaka wydarzyła się przy ulicy Litewskiej, rzuca więc poważny cień na wszystkie przez nich wykonane budowle. W tych warunkach wydział budowlany postanowił poddać wszystkie domy budowane przez Kurnatowskich jak najściślejszym badaniom specjalnej komisji. Można więc śmiało przypuszczać, że część z nich może być nawet poddana rozbiórce.

Na konferencji omawiane były również losy, sąsiadujące go w zawałonym, domu przy ulicy Litewskiej 12. Jakkolwiek w domu tym zarysowały się ściany nie na razie nie zagraża bezpieczeństwu. Naturalnie orzeczenie to nie może mieć charakteru ścisłego do-

póki nie zostanie wydane oficjalne orzeczenie komisji. Z tych więc względów władze ewakuowały wszystkich mieszkańców z domu nr. 12 do samego parteru, po tej stronie, która sąsiaduje z domem nr. 10.

Przy okazji podkreślono również powszechnie niedomaganie naszych budowli, powstające z powodu zatrudniania przy budowie osób niewykwalifikowanych korzystających do dziś z uprawnień dawnej rosyjskiej ustawy budowlanej. Dla przykładu wskazało, że na 100 domów budowanych na Saskiej Kępie, zaledwie 20 z nich wykonują architekci, reszta natomiast technicy budowlani, albo nawet majstrowie, którzy poddali się odpowiedniemu egzaminowi.

Liczne pożary lasów w Kanadzie

MONTREAL. Na skutek panującej wielkiej posuchy, wiosennej, w szeregu miejscowości Kanady wybuchły pożary lasów.

Największy pożar powstał w okolicach Edmontonu, gdzie szerzący się gwałtownie ogień

zagroził miasteczku Breton. Wobec silnych wiatrów, sytuacja, mimo energicznej akcji ratunkowej, stała się tak poważna, że miasto musiano ewakuować, skazując je na pastwę ognia.

Proces towarzyszy Doboszyńskiego

Po odczytaniu aktu oskarżenia trybunał przystąpił do przesłuchania oskarżonych.

Jako pierwszy zeznał Andrzej Płonka, rolnik z pow. krakowskiego. Był on jednym z głównych pomocników Doboszyńskiego w najściu na Myślenice.

Płonka nie przyznaje się do winy, tłumacząc, że idąc na zbiórke do lasu chorowickiego nie wiedział po co idzie.

Na pytanie prokuratora, dla czego wziął udział w wyprawie, oskarżony odpowiada, że Doboszyńskiego dobrze znał, gdyż pracował u niego przez dłuższy czas, a mając do niego

zaufanie, nie przypuszczał, by coś podobnego mógł zrobić.

Następny oskarżony Jan Kwinta, rolnik przyznaje, iż brał udział w zbiórce w lesie chorowickim, wyznaczonej na godz. 21 wieczorem. Na pytanie sędziego, czy wiedział, gdzie ich Doboszyński prowadził oskarżony odpowiedział: „Nie”.

Pod samym miasteczkiem Doboszyński zatrzymał oskarżonych i powiedział: „Trzymajmy się razem, bo was coraz mniej”.

W Myślenicach oskarżony, szedł koto Doboszyńskiego, ale gdy zobaczył na domu, do którego doszli napis „Policja Państwowa” nie wszedł do środka i zatrzymał się przed nim.

Na pytanie sędziego „Co pan powie, że post. Mafecki zezna, że uderzyliście go pałką gumową” — osk. odpowiada: „Pewnie myli się”. Również stwierdza, że nie wie, dlaczego go poznaje gospodynę starosty jako tego, który był z innymi ludźmi Doboszyńskiego wewnątrz mieszkania starosty.

Na pytanie, czy brał udział w strzelaniu do policji, odpowiedział: „Leżeliśmy w lesie. Jak usłyszeliśmy strzały, to uciekliśmy”.

W toku dalszych pytań oskarżony zaprzecza szeregowi faktów, o których zeznał w śledztwie, wobec czego prokurator wniósł o odczytanie zeznań oskarżonego ze śledztwa. Protokół zeznań odczytano.

Osk. Antoni Kwinta do winy się nie poczuwa. W zbiórce w lesie chorowickim brał udział. Gdy oddział wynurzył na szosę Doboszyński polecił mu dozór nad dwoma furmanami z ładunkiem. Miał on ozeikiwać ludzi Doboszyńskiego za Myślenicami.

Na tym rozprawa została odroczone do dnia dzisiejszego.

GIEŁDA

Devizy: Holandia 290.60; Berlin 212.78; Bruksela 89.05; Londyn 26.11; Nowy Jork 5.28; Oslo 151.25; Paryż 23.57; Praga 18.38; Zurych 120.70; Mediolan 27.85; Marka niem. srebra 154.00.

Papiery procentowe: 4 proc. poz. konsolidacyjna 54.25; 7 proc. poz. stabilizacyjna 4368.00; 5 proc. poz. prem. inwestyc. 64.00; 4 proc. państ. poz. premiiowa dolarowa 38.75; 5 proc. konwersyjna 58.50; 6 proc. poz. dolarowa 53.00.

Akcje: Bank Polski 100.50; Węgiel 18.75; Lilpop 12.75.

RADIO

PIĄTEK, 21 maja 1937 r.

6.30 Pieśń majowa. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Pare informacji. 7.15 Audycja dla poborowych. 7.35 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10-11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Koncert popularny. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Przyjmuje letników” — pogadanka. 13.00-15.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Piosenki o miłości (płyty). 15.55 Jak spędzić święta. 16.00 „Film, plastyka, architektura”. 16.10 Pogadanka społeczna. 16.15 Rozmowa z chorymi. 16.30 Koncert rozrywkowy. 17.00 „Warszawa jako stolica Polski” — odczyt. 17.15 Koncert solistów. 17.50 Pogadanka aktualna. 18.00 „Pływanie” — pogadanka. 18.10 Wiadomości sportowe. 18.16 Poradnik sportowy lokalny. 18.20 Fortepian i skrzypce jako instrumenty jazzowe (płyty). 18.45 Program na jutro. 18.50 „Przegląd prasy rolniczej”. 19.00 „W Musafrohanie” (w gospodarstwie tureckim) opowiadanie. 19.20 „Z pieśnią po kraju”. 19.45 Fragment operowy. 20.00 Pogadanka muzyczna. 20.15 Koncert symfoniczny. 22.30 „Trzy życzenia” — skecz. 22.45 Muzyka taneczna (płyty).

WARSZAWA II (Mokotów)

13.10 Muzyka rozrywkowa (płyty). 14.00 Wiadomości z życia stolicy. 14.10-15.30 Koncert popularny (płyty). 23.05-24.00 Muzyka taneczna (płyty).

Zjawił się konduktor.
— O co panu chodzi?

Pasażer sięgnął po portmonek.

— Proszę mi wydać bilet dla dziecka.

— Przecież pan mówił, że dziecko nie ma jeszcze roku — zmarszczył czoło konduktor.

— Owszem, mówiłem, bo tak było. Ja panie nigdy nie kłamie. Ale w tej chwili mój synek skończył rok i się należy za niego zapłacić. Ja, panie, nigdy nikogo w butelkę nie nabiję, a szczególnie jeżeli się rozchodzi o tramwaje!...

Napoleon Sadek.

Według pogłosek, relikwie błogosławionego Andrzeja Boboli, po kanonizacji mają być powierzone O. O. Jezuitom w Pińsku. Społeczeństwo wraz z duchowieństwem Polesia czyni starania, aby szczątki wielkiego apostoła Polesia z powrotem społeczeństwu w murach pińskiej świątyni.

Zdjęcie nasze przedstawia kapliczkę w Janowie Poleskim, miejsce męczenniczej śmierci błog. Andrzeja Boboli, który zginął z rąk kozaków.

Wesoły
kącik

Skrupulatność

Jeżeli pisma podają do wiadomości publicznej wszelkie wypadki kradzieży, oszustw, fałszerstw i w ogóle czynów nieuczciwych, to dlaczegoż by nie miały informować publiczności o czynach ludzkich uczciwych.

Wziąłem na siebie ten obowiązek i podaję zawsze do wiadomości publicznej, gdy zauważę gdziekolwiek godne uznania objawy uczciwości.

Onegdaj jechałem tramwajem z Czerniakowa. Razem ze mną wsiadł do wagonu mężczyzna w średnim wieku z dzieckiem na rękach.

— Do ilu lat dzieci nie płacą za bilet? — spytał konduktora.

— Do roku.

— No to ja za mojego dziecka nie płacę.

Konduktor zerknął na dziecko.

— Nie ma roku? — mruknął. — Wygląda na więcej.

— Jak mówię, że nie ma, to nie ma! — obraził się pasażer. — Nikogo w butelkę nie nabijam, a szczególnie jeżeli się rozchodzi o taką porządną instytucję, jak Dyrekcja Tramwajów. Ale z jakiej racji mam płacić, kiedy się nie należy!

Konduktor się nie upierał. Wydał bilet tylko dla ojca i wyszedł na pomost.

Pasażer jednak widocznie czuł się dotknięty uwagą konduktora, bo zajmując siedzące miejsce, zaczął tłumaczyć swemu sąsiadowi:

— Faktycznie mój dzieciak poważniej wygląda, jak na rok. Ale u nas to rodzinne. Na przykład ja. Ile pan szanowny dałby mi lat, tak na oko? — Czterdzieści — próbował odgadnąć sąsiad.

— Widzisz pan! A ja mam dopiero 39! Wszyscy mężczyźni w rodzinie, wyglądają na więcej, niż faktycznie. To po dziadku. Bo mój dziadek, uważa pan, w szesnastym roku życia ożenił się i zamiast w kukso grać, poważnym ojcem rodziny się został. I teraz wszyscy po nim w rodzinie już taką w sobie mają powagę. Dlatego mój synek, choć wygląda na rok jeszcze roku nie ma. I panowie konkuktorzy w tramwajach myślą, że ja ich chce bujać. Przykro mnie, proszę pana, bo jestem uczciwym człowiekiem i nigdy nikogo na grosz nie oszukam. A tymbardziej jeżeli chodzi o tramwaje...

— Konduktor panu uwierzył — przerwał zdumiony sąsiad.

— Uwierzył, uwierzył, ale nosem kręcił. A z jakiej racji ja mam płacić za bilet, jeżeli się nie należy.

— Przecież pan nie zapłacił!

— Nie zapłaciłem, ale konduktor chciał, żebym zapłacił. A z jakiej racji, kiedy dziecko jeszcze roku nie skończył...

Przez 15 minut, do Krakowskiego Przedmieścia, pasażer z dzieckiem starał się przekonać wszystkich w tramwaju, że jego synek rzeczywiście nie ma jeszcze roku.

Przy Ordynackiej spojrzął na zegarek.

— Dwunasta, dziesięć — mruknął — Akurat...

Po czym odwrócił się w stronę pomostu.

— Jaki konduktorze! — wołał.

JAN DULIŃSKI

Agentka C. 46

SENSACYJNA POWIEŚĆ SZPIEGOWSKA

Podczas obrad przewodców „Trustu” do pokoju wszedł jakiś młodzieniec w czerwonej bluzie, zbliżył się do Jakuszewa i szepnął mu coś do ucha. Jakuszew zbladł śmiertelnie, a następnie oświadczył uczestnikom posiedzenia, że czekał kręć się przed domem i polecił im, aby pojedynczo opuścili lokal.

Jakuszew, Operput, Anna Morette i James wydostali się przez ogródek podwórzowy na inną ulicę, wsiadli w taksówkę i kazali się wieźć do Opery. Po drodze James, który doskonale znał Moskwę, stwierdził, że auto jedzie w innym kierunku.

225.

„Jedziemy do Cze-ki...”

— Szofer chyba się przesłyszał! — wykrzyknął James. — Przecież nie jedziemy wcale w kierunku Opery!

— Gdzie on zajechał! — denerwowała się Anna Morette.

— Reperuje się tam dzisiaj bruk, musiał więc jechać dookoła... — odparł Jakuszew i zapytał szofera, kiedy dojadą do Opery...

— Nie długo, za piętnaście minut będziemy na miejscu... — odparł szofer.

Pomimo, że głos szofera brzmiał zupełnie obojętnie, Anna Morette i James wyczuli, że tu coś nie jest w porządku. Przyjrzeni się twarzom Operputa i Jakuszewa i stwierdzili, że maluje się na nich powaga. Pomimo że mijali ozwione ulice, auto mknęło z niezwykłą szybkością.

Anna Morette po raz drugi stwierdziła, że samochód nie tylko że nie jechał w stronę Opery, ale że podążał wręcz w odwrotnym kierunku. Oto po kilku chwilach znaleźli się za miastem. Do diaska, co tu się dzieje?

Nie, nie była to prosta sprawa. Był to jakiś podstęp. Dlaczego Operput i Jakuszew milczeli tak tajemniczo? Jakże myśli błąkały się teraz w ich umysłach?

— Moi panowie, nie obwijajcie sprawy w bawełnę i powiedzcie nam otwarcie, dokąd jedziemy? — rzekła Anna Morette wieloznaczącym tonem i wsunęła rękę do tylnej kieszeni płaszcza, aby sprawdzić czy znajduje się tam jej zamaskowany rewolwer.

Anna lekko zadrżała. Nie było tam rewolweru!

Wspaniale skonstruowany rewolwer za pośrednictwem którego wysłała na tamten świat już mnóstwo ludzi, rewolwer ten zniknął z jej kieszeni.

Nagle wszystko stało się dla niej jasne. Podejrzanie, które początkowo było otulone mgłą niepewności, przybrało teraz konkretne formy. Zwabiono ich w zasadzkę! W niezwykle wyrafinowany sposób zmuszono ich do przyjazdu do Rosji!

Czy było możliwe aby również generał Kutiepow był agentem bolszewickim? Aby białogwardyjski generał był na służbie u Sowieców?...

Anna Morette starała się opanować wzburzenie. W podobnych chwilach należy zachować zimną krew. Obecnie należało zastanowić się wyłącznie nad jedną sprawą: w jaki sposób należy się ratować. A najważniejszym było to, aby rzekomi przewodcy „Trustu”, nie połapali się, że wszystko stało się dla niej jasne, że wszystkiego się domyśla...

I jeszcze jedno, czy James połapał się, że wpędzono ich w ślepią uliczkę. Czy również dla niego stał się jasny ten cały fortel z „Trustem”?

Na jej pytanie, które postawiła w tak kategorycznym tonie, odparł Jakuszew z wielką powagą:

— Tak, nie będę niczego owijał w bawełnę i powiem otwarcie, nie jedziemy do Opery...

— Dokąd więc jedziemy? — wykrzyknął James, zrywając się z miejsca.

— Niech pan się zachowuje spokojnie, ponieważ opór na nic się nie zda. — Jakuszew nagle wyciągnął rewolwer z kieszeni i wycelował go w Jamesa.

To samo uczynił Operput, wycelowawszy swój rewolwer w Annę Morette.

James wsunął rękę do kieszeni, aby wyciągnąć swój automatyczny browning, ale kieszeń była pusta, rewolwer zniknął...

Czuł, że zimny pot wystąpił mu na czoło. Porozumiał się wzrokiem z Anną Morette. Oboje milczeli. Co w takich chwilach mogą pomóc słowa? Byli zgubieni! To było jasne. Oszukano ich, w niezwykle wyrafinowany sposób zwabiono ich do Rosji...

— Anglicy są z natury bardzo trzeźwymi ludźmi... — ironizował Jakuszew — a pan, panie Arture Jamesie, przemawiał dziś z takim zapalem, jakgdyby pan był conajmniej Rosjaninem lub

Niemcem...

— Czy mogę prosić o papierosa? — zapytała Anna Morette, starając się nadać swemu głosowi normalne brzmienie.

— Niestety, nie mogę zadość uczynić pani żądaniu, ponieważ nie zamierzamy ani na chwilę wypuścić z rąk rewolwerów... — odparł Jakuszew.

— Muszę wam powiedzieć komplement — wszystko przygotowaliście doskonale — zauważył James, którego umysł gorączkowo pracował nad tym, jak wyrwać się ze szpon czyhającej na niego śmierci.

— Bez reżyserii i bez odpowiednich przygotowań nie można pokonać takiego wroga, jak pan i jego partnerka... — uśmiechnął się zjadliwie Operput.

Auto mknęło już po szosie podmiejskiej. Z obu stron drogi ciągnął się gęsty las.

— Teraz już możecie nam powiedzieć, dokąd nas wieziecie — rzekła Anna Morette, spoglądając na lufę rewolweru, wycelowaną w jej twarz.

— Do Cze-ki...

— Gmach Cze-ki znajduje się przecież na Łubiance...

— Dla was, moi państwo, przeznaczono specjalny budynek, w którym będziecie przebywać do procesu...

— Czy jeszcze daleko?

— Przecież dla was powinno być teraz zupełnie obojętne, czy to daleko, czy blisko... — uśmiechnął się Operput.

Anna Morette oderwała wzrok od lufy rewolweru. Doszła do wniosku, że obecnie nie ma nic do stracenia. Przecież sądy sowieckie i tak skazują ją na karę śmierci. Jeśli człowiek znajduje się w wielkim niebezpieczeństwie, musi zagrać na całego i ryzykować życiem, albo je z powrotem odzyskuje, albo je traci.

W umyśle jej zrodził się nagle pewien plan, dzięki któremu mogłaby ocalić życie. Plan ten był związany z wielkim niebezpieczeństwem, ale czy teraz nie było to obojętne. Gdyby potrafiła się teraz porozumieć z Jamesem, plan może prędzejby się udał, ale to było w danej chwili rzeczą zupełnie niemożliwą.

Nie było więc rady, należało zdecydować się na ten nader ryzykowny krok. Już niejednokrotnie śmierć spoglądała jej w oczy, już niejednokrotnie była przekonana, że jest zgubiona, a mimo to w ostatniej chwili dzięki jakiemuś szaloniemu wprost pomysłowi udawało się uniknąć niebezpieczeństwa.

— No, strzelaj pan do mnie! — wykrzyknęła nagle. — Dlaczego pan tego nie czyni?

— Pani przecież dobrze wie, że nie będę aż tak lekkomyślny... — odparł z uśmiechem Operput.

— Pan jest tchórzem!

— Cha, cha, cha... — byłbym tchórzem, gdybym panią zastrzelił... Niech pani nie zapomina, że musimy otrzymać od was jeszcze cały szereg cennych informacji...

Operput był zajęty rozmową i wskutek tego rewolwer, który trzymał w ręce, przechylił się nieco na bok. W tej chwili nastąpiło coś nieoczekiwane go...

(Dalszy ciąg jutro)

Nowela

ZUZANNA I JEJ GOŁĄB

W pokoju na poddaszu leżał na kanapie młodzieniec. Czy była to kanapka? Czy sprzęt ten zasługiwał na tak szumne miano? Pokój przypominał niezwykle zakurzony sklep ze starzyzną, z którego przed chwilą wyprzążnięto wszystkie graty. Pozostał tylko pędzel, który leżał na podłodze, pozostało kilka bardzo już zniszczonych książek, w końcu było tu jeszcze okno o na wpół wylamanej szybie, przez które sączyło się do pokoju światło.

Zbliżało się południe. Jur jeszcze ciągle chrapał, trzymając się pięknej zasady, którą wpoił w niego nauczyciel, a której jeszcze nie zapominał: „Sen zabija głód i pragnienie”.

Nagle przez wybitą szybę do nędznego pokoiku dostał się gołąb, dofrunął do stolika, które mu brakło nogi, i usiadł na talerzu. Ale ten był tak pusty, że nie pozostało na nim ani jednej okruszyny chleba. To zdenerwowało gołębia i zamierzał wy dostać się na wolność. Nie znał jednak wyjścia. Fruwał więc trwożliwie po pokoju, wpadał dziobem na szare prze pojone dymem tytoniowym ściany i spadł w końcu Jurowi na twarz. Ten zerwał się z posłania. W pierwszej chwili nie

wiedział co się stało, ale gdy w końcu ujął przerażone stworzonko w dłonie, wykrzyknął radośnie:

— Mój Boże, będzie pieczeni!...

W tej samej chwili gwałtownie otworzył się drzwi i do pokoju wpadła piękna młoda kobieta o oczach pełnych łez, która podbiegła do kanapki Jura i wykrzyknęła:

— Dzięki Bogu, mój gołąbku!

— Czy pani myśli o mnie? — zapytał z ironią zdumiony Jur, którego nawet głód nie mógł pozbawić humoru.

Piękna kobieta dopiero teraz zrozumiała, że wytworzyła się dość szczególna sytuacja. Oblała się purpurą i uśmiechnęła się, chcąc w ten sposób zamaskować swe zakłopotanie. Następnie na dłoń Jura spadła lezka, w końcu piękna nieznajoma opanowała się i rzekła energicznie:

— Pani, proszę mi oddać mego gołębia.

...Mego gołębia?! Nie znam go wcale... Jeśli Bóg zlitował się nad głodującym człowiekiem i nie chce aby umarł z głodu, zsyła mu śniadanie, wówczas „mój gołąb” staje się podobny do łupu wojennego, które wojsko zdobyło po zacie-

tych walkach i którego nie odda...

Następnie Jur zwrócił się do drżącego gołębia, którego nie wypuszczał z ręki, i zapytał:

— Jesteś mój drogi poświęcony śmierci, podobnie jak my wszyscy ludzie i zwierzęta. Ale zanim zdechniesz powiedz mi, jak się nazywa twoja wierzba i zarazem sroga pani, która wygląda na o wiele lepiej odżywioną, niż ja, najbiedniejszy spośród wszystkich ludzi?

Nieznajoma zaczęła gorzko płakać i w końcu poprzez łzy rzekła błagalnym tonem:

— Proszę mi oddać mego gołębia, jeśli pan jest dzentelmenem.

— Owszem, jestem dzentelmenem i oddam gołębia, ale pod warunkiem, że powie mi pani, jak się pani nazywa.

— Zuzanna, Zuzanna...

Jur wypuścił z dłoni gołębia, który rozpostarł skrzydła, zatoczył łuk w powietrzu, doleciał do okna i wyfrunął na wolność. Jur i Zuzanna obrzucili się tak zdumionymi spojrzami, jak gdyby stał się jakiś cud.

Pierwsza przerwała milczenie Zuzanna, która rzekła nieśmiało:

— Mój panie, pan posiada bardzo dobre serce...

— A pani, panno Zuzanno, jest bardzo ładna...

Zuzanna odwróciła głowę, ponieważ nie chciała aby Jur widział jak po raz drugi staje w ponsach i rzekła:

— Jaki u pana panuje nieporządek. Pan musi być kawalerem!

— Dzięki Bogu, — mruknął Jur pod nosem.

Zuzanna udawała, że nie sły szy tej uwagi i zaczęła sprzątać. Jur zaś udawał, że znów zasypia. Po godzinie Zuzanna dotknęła jego czoła pędzlem, z lekkością lani podbiegła do drzwi, przyłożyła palce do nosa i rzekła:

— Dowidzenia.

Jur oniemiał. Nie spodziewał się takiego zakończenia tej przygody.

Ale po piętnastu minutach udobruchał się. Do pokoju wszedł kelner z pieczoną kurą na półmisku, otoczoną zielonymi jarzynami; wyciągnął biały obrus, nakrył stół, postawił półmisek, umieścił przy nim paczkę papierosów i rzekł jak gdyby mimochodem:

— To wszystko przysłała bogata wdowa, Zuzanna, która mieszka naprzeciw pana...

Jur jeszcze ciągle przypuszczał, że wskutek głodu ma już halucynacje. Dopiero gdy przyjaźnie uśmiechający się kelner podał mu liścik i gdy dzielny malarz zaznajomił się z jego treścią, wszystko stało się dla niego jasne. Treść listu była następująca:

„Niech pan nie chwyta gołębi, lepiej niech pan czasami wygląda przez okno. A jeszcze lepiej by było, aby pan pracował. A gdy już pan nie będzie w ponsach i rzekła:

ROLF NELSON

w transie jasnowidzenia

WIDZI TWOJĄ

PRZYSZŁOŚĆ

da Ci zbawienne rady jak uniknąć trosk, niepowodzeń i osiągnąć szczęście

Rolf Nelson przyjmuje u siebie w gabinecie od 3 do 7 wiecz.

WARSZAWA

PIUSA XI 37 m. 8,

tel. 83514

porady i seanse osobiste zamiast 10 zł. TYLKO 5 ZŁ. DLA NASZYCH CZYTELNIKÓW, porada listowa zamiast 8 TYLKO 3 zł.

pan namaluje mnie. Już od dawna pragnę posiadać możliwie dobry portret. Z.”

×

Po pół roku odbył się ślub Zuzanny i Jura. Małżonkowie żyli z sobą w wielkiej zgodzie. Czasem jednak, gdy dochodziło między nimi do sprzeczki, Jur mówił z całym spokojem:

— Mógłbym właściwie wów czas zjeść gołębia i wówczas na szą znajomość przybrałaby inny obrót...

Słowa te wypowiedziane na wpół żartem, na wpół poważnie odnosiły zawsze pożądany skutek i małżonkowie szybko się przenaszali

Kalendarz dnia

PIĄTEK

21
Maj

Suche dni. Tymoteusza.
Słowiański: Przelawa bł.
Słońca wsch. 5.53, zach. 19.32.
Księżycza wsch. 15.50, zach. 1.32

HISTORIA PODAJE:

1571 Stefan Batory księciem Siedmiogrodu.
1809 Klęska Napoleona pod Aspern.
1865 Bitwa powstańców w puszczy Łabonarskiej.

PRZYŚLOWIA:

„Kiedy maj zimny, a w czerwcu pada,
Gospodarz pełne stodoły posiada”.

KTO NIE WIE, ŻE:

Potężnymi teleskopami można zobaczyć gwiazdy o odległości pięćset milionów lat świetlnych od ziemi.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Wet za wet. Literat Wedekind siedział raz w łoży ze swym kolegą po piórze M. Halbem. W pewnej chwili Wedekind zwrócił Halbowi jako autorowi granej sztuki uwagę na jakiegoś gościa śpiącego na krześle.
W tydzień później odbyła się premiera sztuki Wedekinda „Markiz z Keith”. Wedekind znów siedział w łoży z Halbem i tym razem Halb wskazał mu jakiegoś śpiącego gościa.

Wedekind odpowiedział gładko:

— To jest jegomość z twojej premiery, jeszcze dotąd się nie obudził.

Niefortunne występy królowej nagości

Nagą pasażerkę wyrzucono z samolotu

W Ameryce jest tyle królowych piękności, co piasku na wybrzeżu morskim i z tego względu ich siła przyciągająca znacznie osłabła. Musiano więc znaleźć jakieś zastępcze królowe i „wynaleziono” królowe sałat i sera.

Salt River Valley w stanie

Arizona posiada królowę sałaty w osobie panny Jacky Templeton. W Arizonie rośnie bardzo wiele sałaty, farmerzy przypuszczali więc, że uroczystość ukoronowania królowej sałaty nie będzie wcale złą reklamą dla ich najważniejszego produktu rolnego.

W dniu koronacji Jacky Templeton pojawiła się w kostiumie kąpielowym, który był zrobiony z liści sałaty. Również i jej korona była zrobiona z liści sałaty, a zielony kolor liści pięknie harmonizował z warstwą szminki i pudru „królowej”.

W stanie Wisconsin, który słynie z doskonałych serów szwajcarskich rodzimej produkcji uważano, że nie można się obejść bez królowej sera. Szczytowym punktem karnawału sera było obranie królowej.

Diadem królowej nie był zrobiony z sera, tylko z zadrukowanych kawałków papieru, które przylepia się na pudełko z serem.

Mieszkanka zaś Nowego Jorku, Florence Cubitt, chciała po bić oryginalnością wszystkie te królowe i zamierzała obwołać się królową nagości. Oświadczyła że pragnie przysłużyć się sprawie nudyzmu w ten sposób, że pewnego dnia zjawi się na lotnisku chicagowskim i w kostiumie Ewy zajmie miejsce w samolocie, uważając, że za ten wyczyn należy się jej tytuł królowej nudyzmu.

Ponieważ panna Florence Cubitt odpowiednio zareklamowała swe przedsięwzięcie, oznaczonego dnia na lotnisku zebrały się nieprzebrane tłumy, które pragnęły ujrzeć to je dyne w swoim rodzaju widowisko. Ale ciekawych czekało rozczarowanie, ponieważ przysłała królowa spotkała się z gwałtownym oporem lotnika i pasażerów, którzy nie pozwolili jej się rozebrać.

Wzamian za to rezydentka dziewczyna udała się do hotelu i oświadczyła, że pozwoli się sfotografować przez fotografów zupełnie nago. Gdy fotografowie przybyli do niej, zastała ją w wannie pełnej pomarańczy, z której wystawała tylko jej głowa.

Zmarł po stracie talizmanu

który wielokrotnie ratował mu życie

Przed dwoma laty wyzionął ducha funkcjonariusz amerykańskiej policji J. W. Craig, w którego życiu talizman odegrał nie zwykłe doniosłą rolę. Talizmanem tym było zwykłe niklowe pudełko, które służyło Craigowi za papierośnicę. Otrzymał je w podarunku od ojca, który zaznaczył, że powinien je traktować jako symbol szczęścia.

Craig przeżył bardzo burzliwą i pełną przygód młodość. Był cowboyem, drwalem, szeryfem i szoferem. Podczas pracy w charakterze drwala, w lesie, w którym pracował, wybuchł gwałtowny pożar. Dwaj koledzy, zajmujący razem z Craigem chatę, zginęli w morzu płomieni. Craig zaś zawdzięczał życie wyłącznie tej o-

kończoności, że tuż przed wybuchem pożaru oddalił się znacznie od obozu i zaczął szukać pudełka niklowego, które zgubił.

Innym znów razem pudełko ocaliło go w Kanadzie, gdzie znajdował się na łowach. Pewnego dnia doszło do krwawej utarczki między nim a złodziejami pragnącymi przywłaszczyć sobie jego łupy. Podczas gdy Craig jednego z przestępców powalił na ziemię, drugi rzucił się na niego i zadał mu nożem cios w pierś. Ostrze ześlizgnęło się jednak po niklowym pudełku.

Podczas wojny światowej, w której Craig brał udział jako zwykły żołnierz, został ugodzony odłamkiem granatu. Szrapnel przedziurawił zewnętrzną ściankę pudełka i utkwiał między papierosami tuż przy sercu Craiga.

Po powrocie do Ameryki, wstąpił do policji i tutaj podczas walki z gangsterami pudełko ocaliło mu życie.

Na kilka tygodni przed śmiercią Craig wyruszył w łodzi na pełne morze. Wskutek wysokiej fali łódź wywróciła się. Craig z trudem zdołał dopłynąć do brzegu, ale jego niklowe pudełko, które przynosiło mu szczęście, zginęło w morzu. Craig silnie się tym przejął, był bowiem święcie przekonany, że strata ta jest bardzo złym znakiem. Zaraz po tym Craig zachorował i zmarł.

Bohater romansu a la Windsor

był agentem ubezpieczeniowym

Po raz drugi w ciągu tego roku powtarza się wypadek, że książę z królewskiej rodziny zrzuca się wszystkich tytułów i godności, jakie mu przysługują z tytułu urodzenia i idąc za głosem serca, żeni się z rozwiedzioną kobietą. Podobieństwem między dziejami miłosnym szwedzkiego księcia Karola, a księcia Windsoru jest uderzają-

ce. Toteż nie ma w tym nic dziwnego, że szwedzkie gazety poświęcają wiele miejsca zaręczynom szwedzkiego księcia z piękną habiną Elszą Rosen.

Książę Karol który przez swe morganatyczne małżeństwo z hrabiną Rosen traci wszystkie prawa do tronu, liczy 26 lat. Jest on wyjątkowo pięknym mężczyzną, którego

nazwisko było wymieniane w związku z kombinacjami małżeńskimi holenderskiej następczyni tronu Juliany, zanim wyszła za mąż za księcia Bernharda von Lippe.

Naręczona księcia jest o siedem lat starsza od niego i ma z pierwszego małżeństwa z pewnym adwokatem sztokholmskim troje dzieci. Małżeństwo to rozwiódło się przed dwoma laty i zaraz po tym hrabina, córka marszałka na dworze królewskim, poznała na zamku Berka należącym do multimilionera Johansona, pięknego księcia Karola.

Była to miłość z pierwszego wejrzenia. Książę Karol, pomimo że jest siostrzeńcem króla i mógł przy pewnych okolicznościach wchodzić w rachubę jako następca tronu, był przed dwoma laty niczym innym jak „dobrą partią”. Jego rodzice stracili cały majątek podczas krachu Kreugera. Książę Karol jak i jego siostra Astrid, późniejsza królowa Belgii, musieli się ograniczyć w wydatkach. Podczas gdy księżniczka Astrid wyszła za mąż za króla Belgów Leopolda, książę Karol zaczął szukać jakiegoś zajęcia i przyjął posadę w wielkim sztokholmskim towarzystwie ubezpieczeniowym w charakterze agenta. Co najciekawsze miał on wielkie powodzenie w tej nowej dziedzinie. Jest to częściowo zrozumiałe, bo gdy do jakiegoś kupca sztokholmskiego lub innego obywatela zgłaszał się agent ubezpieczeniowy pochodzący z królewskiej rodziny i proponował podpisane polisy, to klient nie mógł odmówić.

Ślub księcia z hrabiną Rosen, która jest kuzynką pierwszej zmarłej żony pruskiego premiera Goeringa, odbędzie się w Brukseli. Jednym ze świadków będzie szwagier księcia, król Leopold III. Uporczywie krąży pogłoska, że król Leopold nada Karolowi Bernadotte, który traci tytuł księcia, belgijski tytuł księcia.

A więc również i w tym punkcie zbliżają się dzieje miłosne księcia Karola do dziejów byłego króla Edwarda VIII, który zrzekł się korony, dla kobiety, a następnie otrzymał tytuł księcia Windsoru.

Na małej wokandzie...

Co mówią karty

czyli: „Darmowy klient”

(A. E.) Pan Wincenty Ząbek siedział u wróżki, pani Snopkowej, i ciekawie spoglądał na rozłożone karty.

— Urodził się pan pod Panną — mówiła wróżka.

— Gdzie tam pod Panną! — oburzył się pan Wincenty. — Mamusia moja ślubną mężatką była.

— Glupiś pan. Panna to taki znak, taka gromada. Jeżeliś pan się urodził pod Panną, to znakiem tego w miejsce pana miała się urodzić kobieta.

Kocha się w panu jedna ciemna blondyna. Jej ojciec jest panu bardzo przychylny. Dobrze mówię?

— A bo ja wiem? — Żebym wiedział, to bum do pani nie chodził!

— No i rychło pan zerwie z kawalerskim życiem i z tą orną blondynką się ożeni — mówiła wróżka. — W małżeństwie będziesz pan szczęśliwy, a dzieci będziecie mieli...

— Zaru. zaral Klepiesz coś pani ni w pięć, ni w dziesięć. Jakiem sposobem mogę się zenić z orną blondyną, skoro jeżeli jestem już żeniaty i dzieciaty?

— Żeniaty? A dlaczego pan obrączki nie nosisz?

— Ponieważ że w lombardzie zastawiłem.

— Zarty będzie pan skuteczniał? Na śmichy chichy się panu zebrało? Przychodzi do wróżki bez obrączki i kawalerka odwała

— Przez gnierow, pani szanowna. Na drugi raz wypiszę pani na papierku, co i jak, to będzie pani wiedziała.

Wróżka długi czas sapala gnierow, poczem znów roziała się do kart.

— Widzieliście go. Mądrala. Czeka pana daleka droga w niedalekiej przyszłości.

— Pani Snopkowa, nie zalewaj pani kolejki. Żadna droga nie czeka, a powtóre nawet bym piniondzów na podróż nie miał. Znakiem tego ta daleka droga jest zwykła bujda na resorach.

— Jaktó bujda? — oburzyła się wróżka. — Mówiłeś pan, że mieszkasz na Gdańskiej, czy tak?

— Tak.

A teraz obecnie jesteś pan na Towarowej i musisz pan wracać do domu. Takim sposobem dobrze mówiłam, że czeka pana daleka droga w niedalekiej przyszłości!

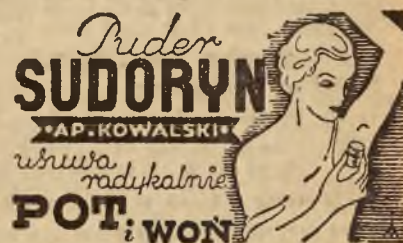
Na loterii pan grasz? To weź pan numer z piątką na początku, siódemka na końcu, a napewno wygra. No, skończone roróżenie. Bul pan złotówkę.

Ale pan Wincenty zapłacić nie chciał.

×

— Póki żyję — mówił pan Wincenty przed sądem — jeszcze takiej szemranej wróżki nie widziałem. Nic odgadnąć nie umie, chyba że jak dziś jest piątek, to jutro będzie sobota. A że mi na koniec numer losu podala, więc pomyślałem sobie, że złotówkę zapłacę, o wiele wygram. A że przewaliłem, znakiem tego jeszcze się domagam, żeby mi pani Snopkowa piniondze zwróciła.

Sąd skazał pana Wincentego na 2 dni aresztu.

PORADNIA ŻYCIOWA

Rolf Nelsona

„FURTKA”

Jest Pan jednym z miliona ludzi na których życie uwzięło się, którzy niewiadowanie wplątali się w jakąś matnię z której nie widać wyjścia. Człowiekowi w takim wypadku pozostają dwie ewentualności. Albo zebrać się na wielką nadludzką prostrę energię i walczyć, walczyć bez przerwy i ustanku z życiem aż się w końcu otworzy iakaś „furtka” i człowiek może wyłynać. Niestety jest Pan za bardzo już sterany i zmęczony życiem aby na ten nadludzki wysiłek się zdobyć. Z drugiej strony opuszczenie dziś ręk znaczącej kompletnej przegranej i rezygnacja. Dam Panu drogę pośrednią, jedyną w tej chwili dla Pana do przyjęcia. Przede wszystkim należy stanąć i kategorycznie uporządkować swe sprawy rodzinne, gdyż zabiera to Panu wszystkie prawie siły potrzebne do walki z życiem. Potem musi Pan zmienić miejsce zamieszkania a co za tym idzie całe otoczenie. Powinien przenieść się Pan z Warszawy do jakiegoś miasta prowincjonalnego założyci interes w swojej specjalności nie zrażając się zupełnie. T. m. że nie ma Pan kapitału obrotowego. Widzę i twierdzą stanowczo, że osiągnie Pan bardzo znaczne powodzenie materialne. Proszę po kilku miesiącach, jeśli Pan zastosuje się do moich rad napisać do mnie „SMUTKA WIŚKA Z ŻOLIBORZA”

Będziecie przez kilka lat żyli znosnie.

„BRONIA”

Widzę w życiu Pani przystojnego młodzieńca, niższego urzędnika państwowego, który niebawem pozna się z Panią. Poprawy materialnej w najbliższym czasie niech się Pani nie spodziewa. Do loterii nie ma Pani specjalnego szczęścia.

„BIEDNA WDOWA”

Twierdzi Pani, że nie zaznała Pani jeszcze w życiu szczęścia. Tymczasem widzę nad Panią wielką zmianę na lepsze, nie wiem tylko dokładnie co to będzie takiego. Źródłem Pani szczęścia będzie prawdopodobnie jedno z dzieci Pani. Powinna pani grać na loterii.

NIESZCZĘŚLIWA BLANKA.

O Mieczysławie musi Pani jak najszybciej zapomnieć, gdyż nie zobaczy go już Pani nigdy więcej w życiu. Początkowo będzie Pani wydawało się to trudne, ale czas, najlepszy lekarz, leczysz wszystkie rany. Pani stosunek do męża ulegnie zasadniczej zmianie. Widzę nad Panią w niedalekiej przyszłości znaczne przykrości i kłopoty, które na szczęście będą krótkotrwałe.

KUPON

bezpłatnej porady
życiowej
ROLFA NELSONA

Aresztowanie komunisty

BIAŁOGRÓD. — Oficjalnie komunikują, że został aresztowany znany komunistą jugosłowiański Adolf Muk, który przybył z polecenia Kominter...

Jednocześnie z Mukiem, który dotychczas nielegalnie przebywał zagranicą z fałszywym paszportem aresztowano szereg współpracowników.

Włoska para królewska w Budapeszcie zwiastuje dalsze zbliżenie italsko-węgierskie

BUDAPESZT. Włoska para królewska w towarzystwie księżniczki Marii przybyła wczoraj z rana z rewizytą do Budapesztu w odpowiedzi na wizytę, którą w roku ub. złożył w Rzymie regent Węgier...

Pobyt włoskiej pary królewskiej w Budapeszcie obliczony jest na 4 dni. Tym samym pociągiem przybyli minister spraw zagr. Ciano i poseł węgierski przy Kwirynale...

Pociąg królewski przyszedł do Budapesztu o godz. 10 min. 30 powitany salwami armatnimi. Stolica Węgier została wspaniale udekorowana flagami obu narodów.

Po przybyciu pociągu włoska para królewska została nadzwyczaj serdecznie powitana przez regenta Horty'ego i jego małżonkę. Król i regent ucałowali się dwukrotnie.

Następnie król i regent dokonali przeglądu kompanii honorowej przy dźwiękach obu hymnów narodowych.

W salonie recepcyjnym na dworcu zostali przedstawieni włoskiej parze królewskiej premier Daranyi...

Przed dworcem dostojni goście byli przedmiotem gorących owacji ze strony wielotysięcznego tłumu.

Włoska para królewska przejechała przez udekorowane miasto. Orszak składał się z 18 powozów, którym towarzyszyła eskorta...

Na placu Mussoliniego burmistrz Budapesztu złożył królewskim gościom hołd w imieniu stolicy. Po przybyciu na zamek Królewski włoska para królewska ukazała się na balkonie...

Minister Ciano oraz członkowie swity królewskiej byli podejmowani śniadaniem przez premiera Daranyi. Wieczorem odbędzie się obiad galowy na zamku.

Bomba w mydlarni

Zamachowcem okazał się student Szkoły Sztuk Pięknych

Wczoraj rano rozległa się we Włochach pod Warszawą silna detonacja. Mieszkańcy ulicy Słowackiego usłyszeli jednocześnie brzęk tłuczonych szyb. Jak się okazało wybuch nastąpił w mydlarni Altera Kosa. Po chwili ukazały się gęste kłęby gryzącego dymu.

Jak się wyjaśniło do mydlarni tej przyszedł jakiś młody człowiek z teczką kupić krepiny. Nic jednak nie kupił i wyszedł. Ale że był dziwnie zdenerwowany, Kos poszedł za nieznanym i ujrzawszy na podłodze leżący jakiś przedmiot z tlejącym lontem.

Domyśliwszy się w czym rzecz, Kos wszczął gwałtowny alarm i wszyscy ze sklepu uciekli. W tej chwili nastąpiła eksplozja.

Odkamkiem szkła został skałeczony właściciel domu Aleksander Młotek, który w tym czasie znajdował się przed sklepem. Nieznajomego ujęto i oddano w ręce policji. Okazał się nim student Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie. Nazwiska jego narazie, ze względu na toczące się śledztwo podać nie możemy.

Zamachowca osadzono w areszcie i wszczęto dochodzenie.

Cała mydlarnia uległa zniszczeniu tak, że Kos pozostał bez środków do życia.

Zagadkowe samobójstwo kobiety

Przed kilku dniami wyszła z domu mieszkanka Chotomowa, 58-letnia Józefa Gera i więcej nie wróciła. Rodzina zawiadomiła o zaginięciu policję, która zajęła się odszukiwaniem staruszki.

Wczoraj znaleziono w krzakach między Chotomowem i Jabłonką garderobę zaginionej, zbroczoną we krwi. Na leży z tego sądzić, że Gera została zamordowana.

Zwłok zamordowanej dotychczas nie znaleziono.

Policja stanęła przed nieladą zagadką, niezrozumiałą jest bowiem dlaczego zamordowaną rozbierno z ubrania i porzucono je. Być może, rabunku dokonali rabusie, którzy porzucili tylko te części garderoby, które zostały pokrwawione.

Główna tabela 38 Loterii IV klasa - 10-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE Stafa dzienna wygrana zł. 5000 na nr. 4628

93 95048 481 939 54 96341 92 98 556 847 887 915 97008 259 435 578 85 602 874 929 98003

788 825 37 14028 178 258 365 658 819 15469 16123 322 460 554 17494 702 18208

Wygrane po 200 zł 8 46 412 562 780 928 59 1072 109 716 891 2427 608 37 388 418 4068 464 407 958

Wygrane po 200 zł

57 197 321 475 516 921 62 1059 129 337 2340 456 88 518 648 63 725 50 51 44

20385 794 860 21049 164 91 304 449 635 756 22043 2340 374 566 24065 427 651

13183 21 75, 30.000 na nr. 80861 21.15000 na nr. 37990 21.10000 na nr. 121515

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stafa dzienna wygrana zł. 20.000 na nr. 113183. 21.75.000 na nr. 84967 21.30.000 na nr. 80861 21.15.000 na nr. 37990

III ciągnięcie Wygrane po 200 zł

9 134 50 298 303 79 532 1268 424 615 924 39 2089 547 924 3541 88 4296 573 7 768

13183 21 75, 30.000 na nr. 80861 21.15000 na nr. 37990 21.10000 na nr. 121515 21.5000 na nr-y: 99472 119931 184568

180022 574 8 94 747 936 7 161 789 162117 417 743 842 163223 544 97 968

180232 321 27 78 849 181486 500 705 953 182437 528 613 25 183036 505 742 184021

Drzwi z powietrza

W Ameryce wypuszczono ostatnio nowy typ wagonów restauracyjnych, w których w dość szczególny sposób rozwiązano zagadnienie połączenia kuchni z jadalnią.

Poza tym w tych dniach otworzone w Nowym Jorku restaurację dla dzieci, które nie mogą jeść wraz z rodzicami. Autobusy restauracji przewożą dzieci z domu do restauracji, gdzie obsługują je młode kelnerki...

SKŁADAJCIE OFIARY NA FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ Konto P. K. O. 30660

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Z polecenia partii do prowokatorce Zaborowskiej, która zaproponowała zamordowanie Grüna, udał się jeden z bojowców, Pylek. Zaborowska ze skrucą opowiedziała o swych przeżyciach i zaproponowała, że podejmie się za pośrednictwem Lutka, podkomisarza i zastępcy Grüna, wydostać go z gmachu ochrony. Lutek bowiem nienawidzi Grüna i chętnie utopiłby go w tyżce wody.

Pylek rozmawiał długo z Zaborowską, która wciąż na nowo powtarzała swoją propozycję:

Lutek ma do niej bezwzględne zaufanie. Lutek zrobi wszystko. Gotów jest dopomóc jej w zglądzeniu Grüna.

Mówiła o tym z taką pewnością w głosie, że przekonała Pyłkę, iż można przy pomocy Lutka zamordować Grüna.

Następnego dnia jeszcze zdał Pylek partii dokładne sprawozdanie ze swej rozmowy z Zaborowską i powiedział:

— Sądzę, że jej skrucą jest szczerą, że naprawdę żałuje tego, co uczyniła. Myślę, że należy zgodzić się na jej propozycję, dać jej możność zglądzenia Grüna...

Ale większość komitetu partyjnego nie podzielała opinii Pyłki. Sądziła, że należy jeszcze wypróbować, czy jest naprawdę uczciwa w swych zamiarach. Tymczasem powinien z nią spotykać się tylko sam Pylek. Jeśli mają wpaść, to niech już tylko on padnie ofiarą tego planu...

Sprawa Zaborowskiej była długo komentowana. Jedni sądzą, że Zaborowską specjalnie przysłano, by dowiedzieć się o zamiarach wydziału bojowego.

— Być może — mówili niektórzy — sam Grün przysłał Zaborowską i polecił jej w ten sposób wy badać, czy naprawdę zamierzamy go zglądzić...

Jednakowoż nie zerwano z nią stosunków. Pyłek nadal komunikował się z nią, by zaobserwować, jak się ta historia skończy.

W małej knajpie na ulicy Dobrej, siedziało dwóch złączonych podłoga wspólną zdradą: Michalina Zaborowska i Lutek.

Zaborowska mówiła w uniesieniu. Wzrok jej pałał, mówiła szybko i z przekonaniem:

— Lutek, czy mam ci opowiadać, co to za bestia z tego Grüna? Jest to skorpion, który wsysa się w krew ludzką i wypija z młodych ludzi wszystkie ich soki życiowe... Co ze mnie uczynił, od czasu gdy się dostałam w jego łapy? Czy jestem ta sama, którą znałeś ongi, przed laty? A jak ty teraz wyglądasz? Daliśmy się nabrać i teraz dajemy się nabierać przez tego drania... Jakież to życie zresztą mamy... Ani zadowolenia... Tylko całymi dniami drżymy przed kulą naszych własnych towarzyszy... Chyba nie zapominasz o tym, że jesteśmy również Polakami...

— Grün także drży, tak samo, jak i my — odrzekł na to Lutek.

— Tak, Grün drży, to niech sobie drży dalej, ale on jest draniem... Jest przeciw bogaty, ma forsy jak lodu. Sam opowiadał mi nie tak dawno, jak oszukał przy jakiejś tam sprawie... Powiadam ci Lutek, jak twoja rodzona siostra mówi ci szczerze i otwarcie: zerwij raz wreszcie z tą bestią, zerwij i skończ z takim życiem. To nie życie, to piekło. Powinniśmy zacząć nowe życie, ucziwie...

— A Grün co na to?

— Właśnie o to chodzi, że trzeba się przede wszystkim pozbyć tego drania. Po śmierci Grüna

przyjdzie nasze wyzwolenie.

— Ale Boże! — Lutek był bardzo zdenerwowany tą rozmową. — Chcesz, żebym utracił Grüna? Czy jesteś przy zdrowych zmysłach? W jaki sposób? Przecież za to samo pójdę na szubienicę...

— Nie powiedziałam wcale, że ty powinieneś pójść na szubienicę, ani że ty masz wykonać wyrok śmierci na Grüna — szepnęła w odpowiedzi Zaborowska. Zamiast ciebie, wykonają to inni...

— Inni? A któż są ci inni?

— Wydział bojowy — zupełnie szepciem powiedziała Zaborowska.

— Co? Partia?

— No, tak, Partia!... Chcą go już od dawna sprzątnąć, ale ten pies nie wyłazi ze swej budy...

— Michalina... Ty... — bał się jak gdyby zakończyć zdanie.

— Tak — odpowiedziała zupełnie spokojnie — zgłosiłam się z powrotem do wydziału bojowego.

— Ty? W jaki sposób? — szeroko otworzył oczy.

— Nie pytaj o szczegóły... Nie powiem... Byłby już od dawna na tymym świecie, gdyby ukazał się na światło dzienne, ale wiem, co mu grozi, gdyby tylko wysadził głowę...

— A więc, czego chcesz ode mnie?... — zdenerwowanym głosem pytał Lutek.

— Czy ty nie życzysz Grünowi, żeby go szlag trafił? Odpowiedz!

— Powiedziałem ci już od dawna, że gdybym wiedział, jak Grün tonie, pchnąłbym go nogą na dno... Ale boję się znów wtrącać w sprawy partii. To znów niebezpieczne...

— Nie chcę, żebyś widział się z kimś z partii. Nie żądam, żebyś zglądził własnoręcznie Grüna... Masz zadanie bardzo proste i mało ryzykowne... Zaproponuj mu wieczorem spacerek gdzieś nad Wisłą, albo w Alejach... Bojowcy będą go tam oczekiwać i zabiją... Nikt nie będzie podejrzewał, żeś ty to broił, przeciwnie, wszyscy będą przypuszczać, żeś cudem ocalał... Chodzi więc tylko o to, by ten pies wyszedł z nory, a nikt nie może go stamtąd wydostać z taką łatwością, jak właśnie ty...

— Ale zrozum... Iwanow może się polapać. To sprytna bestia...

— W najgorszym wypadku dadzą ci możność ucieczki za granicę...

— Oni mi pomogą uciec? Żartujesz... Jesteś naiwna... Nie wiem, czy przy okazji pozbycia się Grüna nie wpakują i mnie do głowy kulki...

— O, nie, mylisz się... Mogę cię zapewnić, że jeśli ułatwisz zabójstwo Grüna, partia gotowa jest wybaczyć twoje czyny. Nie będziesz się już potrzebował obawiać zemsty partii.

Lutek wahał się długi czas, nie mogąc zdecydować się. Z jednej strony pragnął bardzo, by Grün padł o kuli bojowców, ale obawiał wtrącać się do tej sprawy.

Rozmowa ich trwała jeszcze bardzo długo, aż w końcu Lutek przyjął projekt Zaborowskiej.

— Nie mogę ci przyrzec, kiedy to nastąpi — powiedział Lutek. — Porozumiem się z tobą jeszcze w tej sprawie... Zrozum, że muszę to sprytnie uczynić, by w nim nie wzbudzić najmniejszego podejrzenia... To sprytna bestia. Muszę oczekiwać

jakiejś specjalnej okazji, toteż nie mogę z góry powiedzieć, którego dnia się stanie.

— Ale w jaki sposób porozumiemy się w tej sprawie? W jaki sposób dowiem się, którego dnia o której godzinie Grün wyjdzie...

— Trudno mi z góry przewidzieć... Musisz być ze mną stale w kontakcie... Codziennie powinnaś do mnie dzwonić koło godziny pierwszej... Jeżeli uzgodnię z nim, że wyjdziemy, wtedy powiem ci telefonicznie: umówiłem się z ciotką Wandą — przyjeżdża dzisiaj do Warszawy. To będzie nasz umówiony znak, że muszę się z tobą zobaczyć, by podać ci dokładnie, dokąd wychodzę z Grünem...

— Zgoda.

— Ale stawiam jeszcze jeden warunek, który masz zakomunikować partii.

— Słucham. Cóż to za warunek?

— Sprzykrzyło mi się już życie w ochronie, wśród tych szpicłów. Dłużej nie mogę z nimi wytrzymać... Proszę cię więc. To znaczy chciałbym... Po tym, jak zabiją Grüna, chcę, żeby mi dali możność rozpoczęcia nowego życia... Chcę raz skończyć z tym życiem, w które dałem się wciągnąć...

— Powiedziałam ci już. Partia da ci możność wyjazdu za granicę. Zresztą, o ile mi wiadomo, masz trochę zebranych pieniędzy.

Pożegnali się. Lutek wyszedł pierwszy z knajpy, za nim Zaborowska. Jej wcześniej postarzała twarz nabrała znów wyrazu. Łzy radości ukazały się w jej oczach.

Może zacząć od nowa życie, może zmyć hańbę swej zdrady?

Nazajutrz spotkała się z Pyłkiem. Opowiedziała mu o wszystkim, umówiła się, że piątka, która ma wykonać wyrok śmierci, powinna być gotowa na każde zawołanie.

Oczy Zaborowskiej jaśniały radością.

— Jestem przekonana, że teraz już nie wydo stanie się z naszych rąk — powiedziała. — Ach, jakże szczęśliwa jestem, że mogę znów służyć partii, jakże szczęśliwa będę, gdy dowiem się, że ten kat, który mnie do zdrady zmusił — już nie żyje...

A tymczasem Lutek przejął się swą misją. Oczekiwał chwili, gdy będzie mógł wydostać Grüna z Ratusza, tak, by ta bestia nie mogła mieć żadnego podejrzenia.

Zaproponować po prostu Grünowi, by wyszedł na spacer, mogłoby okazać się bardzo ryzykownym... Grün polapałby się od razu, że Lutek knuje przeciw niemu spisek.

Należy w tym wypadku być bardzo ostrożnym i oczekiwać nadarzącej się sposobności...

Minał tydzień, dwa, trzy. Okazji wciąż nie było, a bojowcy niecierpliwi się. Codziennie byli w pogotowiu, codziennie oczekiwali nadejścia wiadomości:

Dzisiaj padnie Grün. Zaborowska codziennie telefonowała do Lutka, codziennie otrzymując jedną i tą samą odpowiedź:

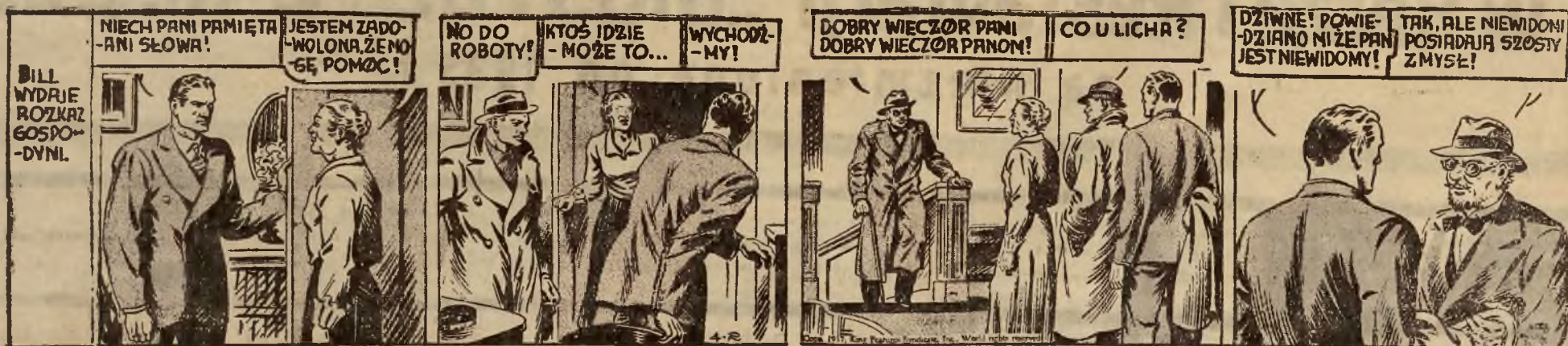
— Ciotka Wanda jeszcze nie przyjechała. Aż nareszcie nadszedł długo oczekiwany dzień. Lutek i Zaborowska aż zdrżeli z radości: nareszcie Grün dał się złowić na wędkę.

(Dalszy ciąg jutro)

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Widzący ślepiec“

JUTRO: „NIESPODZIANKA“.

Słońca i radości dla najbiedniejszych dzieci miasta Kielc

Pod tym hasłem Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Dzieciom i Młodzieży urządził kwestę uliczną w dniu 23 bm. w niedzielę.

Drogą zbiórki ulicznej Komitet pragnie przysporzyć

możliwości, aby jaknajliczniejsze rzesze dziecięce mogły znaleźć opiekę i dożywianie na koloniach i półkoloniach letnich.

Troska o dobro dziecka niech spowoduje bodaj najmniejszy datek, a każdy

grosz złożony przez obywateli Kieleckich stanie się wielkim czynnikiem w akcji pomocy dla najbiedniejszych dzieci naszego miasta.

A więc słońca i radości dla najbiedniejszych dzieci m. Kielc.

Kina kieleckie:

Czwartak Teodora robi karierę
Palace: Legia cudzoziemców
WF. i PW: Piętro wyżej
Casino: Czarny hrabia

Kupon „Il. Expressu Codziennego”
upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca na film

Legia zatraceniów

odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, Kuchenki, grzałki do rurek, poduszki i inne

do nabycia na dogodnych warunkach

W Radomskim T-wie ELEKTRYCZNYM Spółka Akc. w Radomiu ulica Traugutta Nr 53

Kupon „Il. Expressu Codziennego”
upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Scena i Film

„Fura słomy” w teatrze WF. i PW.

W dniu 19 bm. nowopowstały, już drugi skolei zespół amatorski w Kielcach, zgrupowany przy rodzinie rezerwistów wystawił w teatrze WF. i PW. trzech aktową komedię Z. K. weckiego p. t. „Fura słomy”

Dobór sztuki niestety niefortunny. Ani treść, ani dowcip, ani humor, ani wreszcie układ sztuki nie przemawiają za nią.

To też wielkiego wysiłku pracy reżyserskiej i starań amatorów było potrzeba, aby coś niecoś z niej uczynić i tu trzeba śmiało rzec, że tak reżyseria jak też i gra przeszły wszelkie nasze oczekiwania.

Zawdzięczać to należy w

Wyciąć i przedstawić w kasie kina „Czwartak”

Kupon ulgowy „Il. Expressu Codz.”
Okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca na film

TEODORA ROBI KARIERĘ

dużej mierze wytrawnemu kierownictwu p. Simonowej zdolnościom reżyserskim, oraz jej oryginalnej grze możemy wyrazić pełne uznanie.

Bardzo dobra była p. Ostrowska, gra której wykazała wielkie zdolności artystyczne i doskonałe opanowanie sceny.

Z pozostałych pań doskonałymi były w rolach epizodowych p. Krupska i p. Lejmanowa, która dużo życia wniosła do sztuki. Oryginalny typ tworzyła p. Macekowska wykazując dużo werwy, humoru i opanowaniu roli.

Z męskiej obsady na specjalne wyróżnienie zasługuje p. L. Katasiewicz, który stworzył doskonały typ komicznego amanta. Dużo humoru wnośli p. Konrad, który jednak w pewnych momentach, a w szczególności w akcie pierwszym zanadto szarżował.

Dobrze i z humorem grał p. Chęciński, któremu możemy zarzucić jedynie nie wyraźną wymowę, p. Kowalski w scenach grupowych był nieco za sztywny.

Całość wykonania przez zespół amatorski była więcej niż dobra, to też publiczność słusznie nagrodziła wykonawców huczными oklaskami.

Reasumując całość śmiało trzeba powiedzieć, że tak zespół p. Simonowej, jak też i istniejący w Kielcach amatorski zespół „Teatru Świętokrzyskiego” wykazały, że znacznie przewyższyły ostatnio istniejący w Kielcach zespół aktorów zawodowych, a to już wiele. Jur

EJERS i LEOLUX
ostrza
najwyższej jakości

ZADAĆ WSZĘDZIE

Wpłać na konto 70200 Miejskiego Komitetu Pomocy Zimowej

Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym, zawiadamia, że z dniem 15 maja rb. nie wysyła inka-

sentów i nie podejmuje wpłat daniny, od osób które zaległy w swym obowiązku obywatelskim na rzecz bezrobotnych m. Kielc.

Natomiast zostaje otwarte konto za Nr. 70200 na ogólnie Polski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Warszawie, gdzie należy kierować zaległe wpłaty.

Miejski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Kielcach, na miesiąc kwiecień rb. zaopatrzył w produkty spożywcze ogółem 948 osób.

Zostały wydane produkty: mąka, ziemniaki, groch, słona, kawa mieszaną z cukrem, sól, węgiel, zapalki, mydło.

Drobne ogłoszenia

Tanio

i skutecznie

Ogłaszajcie się w dziale drobnych ogłoszeń I. E. C.

Potrzebny chłopiec

na praktykę do Zakładu fotograficznego od zaraz. Zgłoszenia A. Lander, ul. Sienkiewicza 32 (Hotel Peleki w podwórzu).

Poszukuje pianina

na dzierżawę Bar-Restauracja „Bagatela”, Kielce, ul. Sienkiewicza 60.

Znawcy

na gruncie kieleckim zapiją się piwem żywieckim

Przedstawiciel na wojew. kieleckie

H O H E R M A N

Kielce, ul. Leśna 7.

Zawiadomienie

W 8 dniu ciągnięcia 4-jej klasy 38 Loterii Państwowej padło na Nr 24518

50.000 zł. i wiele mniejszych wygranych w naszej szczęśliwej kolekturze

P. HOROWICZA
Kielce, ul. Sienkiewicza 52

gdzie są już do nabycia szczęśliwe losy 1-szej klasy 39 Loterii Państw.

„Teodora robi karierę”

W ostatnim numerze popularnego tygodnika paryskiego „Marianne” ukazała się poniższa krytyka filmu „Columbi” reżyserii Ryszarda Bolesławskiego p. t. „Teodora robi karierę”.

„Jest to znakomity film tej szkoły amerykańskiej, której zawdzięczamy kilka wspaniałych, niezapomnianych wieczorów. W reklamie tego filmu powoływano się na „Pana z milionami” i słusznie. Bowiem i tu jak w tamtym mamy, tę samą wspaniałą fantazję”.

Bohaterką filmu jest młoda dziennikarka prowincjonalna

adorowana przez jednego z obywateli rodzinnego miasta. Oszukana i zawiedziona udaje się do New Jorku, żeby szukać sposobu zemsty. Po czym wszystko — ze świetnie pomysłanych i przeprowadzonych perypetiach — kończy się doskonale.

Irena Dunne, piękna i wesółka, operująca niesłychanym bogactwem środków artystycznych, jest bez wątpienia największą aktorką Ameryki.

Film „Teodora robi karierę” ukaże się w kinie „Czwartak”.

Pomimo podrożenia artykułów spożywczych od 20 do 25 procent ceny
w Barze i Restauracji „BRISTOL” w Kielcach
są niezmiennione od 1935 r.

Prenumerata miesięczna „Ilustrowanego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikami do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetry w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.